Lietas Nr. A420218423
AA43-0113-25/11
ECLI:LV:ADAT:2025:0521.A420218423.7.S

Administratīvā apgabaltiesa

SPRIEDUMS

Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2025.gada 21.maijā

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā: tiesnesis referents Agris Dreimanis, tiesneses Ilze Freimane un Una Mihailova

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz /Persona D/ pieteikumu par pienākuma uzlikšanu Valsts ieņēmumu dienestam atmaksāt iedzīvotāju ienākuma nodokļa pārmaksu 85,89 *euro*, sakarā ar /Persona D/ apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2023.gada 29.decembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Pieteicēja /Persona D/ 2022.gada iedzīvotāju ienākuma nodokļa deklarācijā attaisnotajos izdevumos iekļāva 150 *euro* maksājumu biedrībai „Vidzemes mākslas izglītības attīstības centrs" par kaligrāfijas iemaņu apguvi un 450 *euro* maksājumu SIA „ITGuru Software Development" par programmatūras/informācijas sistēmu testēšanas iemaņu apguvi un sakarā ar šiem maksājumiem deklarēja iedzīvotāju ienākuma nodokļa pārmaksu 85,89 *euro*.

Ar dienesta 2023.gada 21.augusta lēmumu Nr.31.1/22.7/3273 (turpmāk – pārsūdzētais lēmums) kā administratīvo procesu iestādē noslēdzošo administratīvo aktu pieteicējai atteikts atmaksāt minēto pārmaksas summu.

Pārsūdzētajā lēmumā atzīts, ka strīdus maksājumi nav iekļaujami attaisnotajos izdevumos, jo biedrība „Vidzemes mākslas izglītības attīstības centrs" un SIA „ITGuru Software Development" nav akreditētas izglītības iestādes un nav konstatējama saikne starp pieteicējas iegūtajām kaligrāfijas un programmatūras/informācijas sistēmu testēšanas iemaņām un pieteicējas 2022.gada amatu (dienesta galvenā nodokļu inspektore) un vēlāk 2023.gadā iegūto amatu (Latvijas Bankas finanšu tirgus analītiķe).

[2] Pieteicēja vērsās Administratīvajā rajona tiesā ar pieteikumu par pienākuma uzlikšanu dienestam atmaksāt 2022.gada iedzīvotāju ienākuma nodokļa pārmaksu 85,89 *euro*. Pieteikums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[2.1] Pieteicēja kursos „QA (*quality assurance*) – *manual testing*" ieguvusi programmatūras/informācijas sistēmu testētāja profesijai nepieciešamās zināšanas (profesijas kods 2519 05).

Savukārt biedrībā „Vidzemes mākslas izglītības attīstības centrs" kaligrāfijas apmācībās iegūtas profesijai mākslinieks – kaligrāfijas speciālists, profesijas kods 2651, nepieciešamās iemaņas.

Programmai „Kaligrāfija” ir izsniegta Valmieras novada pašvaldības licence Nr.3.24.2/22/32, licences veids – pieaugušo neformālā izglītība.

Izdevumi par minētajām mācībām ir attaisnotie izdevumi saskaņā ar Ministru kabineta 2001.gada 31.jūlija noteikumu Nr.336 „Par attaisnotajiem izdevumiem par izglītību un ārstnieciskajiem pakalpojumiem” (turpmāk – noteikumi Nr.336) 1.1.2. un 1.1.3.apakšpunktu kā neformālās izglītības izdevumi.

[2.2] Lai izdevumus par mācībām iekļautu attaisnotajos izdevumos, nav obligāti, lai iegūtās prasmes būtu nepieciešamas esošajā darbā. Pieteicēja ir pretendējusi uz testētājas amatu. Pieteicēja iegūtās iemaņas, iespējams, izmantos turpmāk darba meklējumos vai kā pašnodarbinātā.

[3] Administratīvā rajona tiesa ar 2023.gada 29.decembra spriedumu noraidīja pieteikumu. Spriedums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[3.1] Saskaņā ar likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli” 10.panta pirmās daļas 2.punktu no gada apliekamajiem ienākumiem atskaitāmi nodokļu maksātāja izdevumi par kvalifikācijas paaugstināšanu, specialitātes iegūšanu un izglītības iegūšanu. Atskaitāmo izdevumu sastāvu noteic Ministru kabinets.

Saskaņā ar noteikumu Nr.336 1.1.apakšpunktu (*redakcijā, kas bija spēkā līdz 2024.gada 21.augustam*) attaisnotajos izdevumos ietverami šādi izglītības izdevumi:

1) par augstākās izglītības un visu pakāpju profesionālās izglītības iegūšanu, kā arī par specialitātes (profesijas, amata, aroda) iegūšanu valsts akreditētās Latvijas izglītības iestādēs, Eiropas Savienības dalībvalstu un Eiropas Ekonomikas zonas valstu mācību iestādēs vai valsts akreditētās izglītības programmas apgūšanu (*1.1.1.apakšpunkts*);

2) par apmācību darbā, profesijā, amatā vai arodā nepieciešamo iemaņu iegūšanai un uzlabošanai (*1.1.2.apakšpunkts*);

3) par profesionālās sagatavotības līmeņa paaugstināšanu (izdevumi par jebkurām mācībām, kas paplašina fiziskās personas profesionālās zināšanas) (*1.1.3.apakšpunkts*);

4) par interešu izglītības programmu (Izglītības likuma izpratnē) apgūšanu bērniem līdz 18 gadu vecumam (*1.1.4. apakšpunkts*).

[3.2] Noteikumu Nr.336 1.1.apakšpunktā, konkretizējot likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli” 10.panta pirmās daļas 2.punktu, ir norādīti vairāki konkrēti izglītības veidi (pakāpes) un zināšanu un iemaņu iegūšanas un pilnveidošanas veidi, taču tie neaptver visus izglītības jomu reglamentējošajos normatīvajos aktos paredzētos izglītības veidus (pakāpes). Tas liecina, ka likumdevējs ir vēlējies attaisnotajos izdevumos iekļaut vienīgi tos izdevumus, kas ir radušies sakarā ar noteikumu Nr.366 1.1.apakšpunkta normās norādītās izglītības iegūšanu (zināšanu un iemaņu pilnveidošanu) (*Senāta 2022.gada 1.decembra sprieduma lietā Nr.SKA-72/2022, ECLI:LV:AT:2022:1201.A420329817.12.S, 12.punkts*).

[3.3] Senāts ir atzinis, ka noteikumu Nr.336 1.1.2. un 1.1.3.apakšpunktā noteiktajos izdevumos ietilpst izdevumi ne tikai par tādām apmācībām, kas ir nepieciešamas jau esošā nodokļa maksātāja profesijā, arodā vai amatā (kā tas izriet no minēto tiesību normu teksta), bet arī par tādām apmācībām, kurās iegūtās iemaņas nepieciešamas pēc tam iegūtā amatā vai tās būtu bijušas nepieciešamas darbā, uz kuru nodokļa maksātājs pretendējis (*Senāta 2014.gada 19.septembra sprieduma lietā Nr.SKA-521/2014, A420800410, 5.punkts*).

Tādējādi, lai apmācību izdevumus iekļautu nodokļa maksātāja attaisnotajos izdevumos, nepieciešams konstatēt, ka iegūtās iemaņas pieteicējai ir bijušas nepieciešamas jau esošā profesijā, arodā vai amatā, pēc tam iegūtā amatā vai arī darbā, uz kuru pieteicēja ir pretendējusi.

[3.4] Pieteicēja 2022.gadā bija dienesta galvenā nodokļu inspektore, bet no 2023.gada maija ir Latvijas Bankas finanšu tirgus analītiķe. Ne programmatūras/informācijas sistēmu testēšanas, ne kaligrāfijas iemaņas nav

saistāmas ar minētajām profesijām un pieteicējas ieņemtajiem amatiem.

Pieteicēja arī nav pierādījusi, ka būtu pretendējusi uz amatu, kurā būtu nepieciešamas apgūtās iemaņas.

Tādējādi pieteicējas apgūtie kursi nav uzskatāmi par apmācību darbā, profesijā, amatā vai arodā nepieciešamo iemaņu iegūšanai un uzlabošanai vai par profesionālās sagatavotības līmeņa paaugstināšanas apmācībām noteikumu Nr.336 1.1.2. un 1.1.3.apakšpunkta izpratnē.

[3.5] Turklāt saskaņā ar Izglītības likuma 1.panta $12.^1$ punktu formālā izglītība ir sistēma, kas ietver pamatizglītības, vidējās izglītības un augstākās izglītības pakāpes, kuru programmu apguvi apliecina valsts atzīts izglītības vai profesionālās kvalifikācijas dokuments, kā arī izglītības un profesionālās kvalifikācijas dokuments. Savukārt neformālā izglītība saskaņā ar Izglītības likuma 1.panta $14.^1$ punktu ir ārpus formālās izglītības organizēta interesēm un pieprasījumam atbilstoša izglītojoša darbība. Neformālās izglītības programmas dod iespēju personai visa mūža garumā neatkarīgi no iepriekš iegūtās izglītības apgūt jaunas un pilnveidot esošās kompetences atbilstoši personības izaugsmes interesēm, valsts vai darba devēja pieprasījumam (*Izglītības likuma 46.panta pirmā daļa*).

Saskaņā ar Izglītības likuma 24.panta pirmo daļu ikviena izglītības iestāde ir reģistrējama Izglītības iestāžu reģistrā, kas ir obligāts priekšnoteikums izglītības iestādes darbības (izglītības programmas īstenošanas) uzsākšanai (*Izglītības likuma 25.panta pirmā daļa*).

Tomēr neformālās izglītības programmu var īstenot arī Izglītības iestāžu reģistrā nereģistrēta persona, ja tā ir saņēmusi attiecīgās administratīvās teritorijas pašvaldības atļauju neformālās izglītības programmas īstenošanai.

Proti, Izglītības likuma 46.panta ceturtajā daļā noteikts, ka atļauju neformālās izglītības programmas īstenošanai izsniedz vai to anulē attiecīgās administratīvās teritorijas pašvaldība Ministru kabineta noteiktajā kārtībā. Neformālās izglītības programmas reģistrē attiecīgās administratīvās teritorijas pašvaldībā. Personas, kuras nav reģistrētas Izglītības iestāžu reģistrā, ir tiesīgas īstenot neformālās izglītības programmas pēc atļaujas saņemšanas. Akreditētas izglītības iestādes, kā arī Nacionālo bruņoto spēku vienības ir tiesīgas īstenot neformālās izglītības programmas bez atļaujas saņemšanas.

„JavaGuru" kā pieaugušo neformālās izglītības iestāde Izglītības iestāžu reģistrā reģistrēta tikai 2023.gada 18.oktobrī. Nav konstatējams, ka SIA „ITGuru Software Development" 2022.gadā būtu izsniegta pašvaldības atļauja neformālās izglītības programmas īstenošanai. Līdz ar to nav konstatējams, ka SIA „ITGuru Software Development" 2022.gadā bija tiesīga īstenot tādu neformālās izglītības programmu, par kuru izdevumi būtu atzīstami par kvalifikācijas paaugstināšanas, specialitātes iegūšanas vai izglītības iegūšanas izdevumiem likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 10.panta pirmās daļas 2.punkta izpratnē.

[4] Pieteicēja iesniedza apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas spriedumu, norādot turpmāk minētos argumentus.

[4.1] Pieteicējas samaksātās naudas summas biedrībai „Vidzemes mākslas izglītības attīstības centrs" un SIA „ITGuru Software Development" atbilst noteikumu Nr.336 1.1.2.apakšpunktam vai 1.1.3.apakšpunktam, ja neatbilst iepriekšējam apakšpunktam.

Pieteicēja apguva testēšanas kursu, jo pieteicējai bija vēlme pārkvalificēties citā profesijā. Minētajā kursā gūtās iemaņas pieteicējai noder arī pašreizējā finanšu tirgus analītiķes darbā. Tāpat kaligrāfijas mācībās gūtās iemaņas ir nepieciešamas, lai būtu iespēja pieteicējai papildus pamatdarbam uzsākt uzņēmējdarbību, piedāvājot kaligrāfistes pakalpojumus.

[4.2] Pārsūdzētā sprieduma motīvi ir pretrunīgi, nepilnīgi un nesniedz skaidrību, kā tiesa ir secinājusi, ka pieteicējai liedzamas tiesības attaisnotajos izdevumos iekļaut strīdus maksājumus. Pārsūdzētajā spriedumā nav pamatojuma tajā minēto Senāta atziņu attiecināmībai uz izskatāmo lietu.

[4.3] Pieteicēja nepiekrīt tiesas secinājumam, ka pieteicējai ir jāpierāda pretendēšanu uz amatu, kas saistīts ar strīdus mācībām, jo to neparedz normatīvie akti. Pieteicēja ir pretendējusi uz testētājas darbu.

[4.4] Ja likumdevējs būtu vēlējies noteikt papildu prasības (licencēšanu, akreditēšanu) mācību sniedzējam, tad tās tiktu norādītas noteikumu Nr.336 1.1.2. un 1.1.3.apakšpunktā tāpat, kā tas ir darīts 1.1.1. un 1.1.4.apakšpunktā.

[5] Dienests rakstveida paskaidrojumos norādīja, ka pirmās instances tiesas spriedums ir tiesisks, bet pieteicējas apelācijas sūdzība nav pamatota.

Motīvu daļa

[6] Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pieteicējas apelācijas sūdzība nav pamatota un pieteikums ir noraidāms.

[7] Kvalifikācijas paaugstināšanas, specialitātes iegūšanas un izglītības iegūšanas izdevumu iekļaušanu attaisnotajos izdevumos regulē likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 10.panta pirmās daļas 2.punkts un uz tajā ietvertā deleģējuma noteikt minēto izdevumu sastāvu un piemērošanas kārtību pamata izdoto noteikumu Nr.336 1.1.apakšpunkts. Minēto normu saturs (*noteikumu Nr.336 1.1.apakšpunkta redakcijā, kas bija spēkā līdz 2024.gada 21.augustam un ir attiecināma uz lietā vērtējamo 2022.gadu*) ir pareizi atklāts pirmās instances tiesas spriedumā un atreferēts šā sprieduma 3.1.punktā.

Pirmās instances tiesa ir atsaukusies uz Senāta 2022.gada 1.decembra sprieduma lietā Nr.SKA-72/2022, ECLI:LV:AT:2022:1201.A420329817.12.S, 12.punktā izteikto atziņu, ka noteikumu Nr.336 1.1.apakšpunktā norādītie izglītības veidi (pakāpes) un zināšanu un iemaņu iegūšanas un pilnveidošanas veidi neaptver visus izglītības jomu reglamentējošajos normatīvajos aktos paredzētos izglītības veidus (pakāpes). Tas liecina, ka Ministru kabinets ir vēlējies attaisnotajos izdevumos iekļaut vienīgi tos izdevumus, kas ir radušies sakarā ar konkrēti norādītās izglītības iegūšanu (zināšanu un iemaņu pilnveidošanu).

Pieteicēja apelācijas sūdzībā iebilst pret minētajā Senāta spriedumā norādīto atziņu attiecināmību uz izskatāmo lietu, jo Senātā izskatītajā lietā strīds bija par pamatizglītības izdevumu atzīšanu par attaisnotajiem izdevumiem. Tomēr Senāta spriedumā ir paustas arī vispārīgas atziņas par noteikumu Nr.336 1.1.apakšpunkta interpretāciju un tās ir attiecināmas uz izskatāmo lietu.

Tā ir ņemams vērā minētajā Senāta sprieduma punktā secinātais, ka likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 10.panta pirmās daļas 2.punkts un noteikumu Nr.336 1.1.apakšpunkts ir interpretējams kopsakarā ar izglītības jomu reglamentējošajām tiesību normām.

Arī Ministru kabineta 2024.gada 13.augusta noteikumu Nr.512 „Grozījumi Ministru kabineta 2001.gada 31.jūlija noteikumos Nr.336 „Noteikumi par attaisnotajiem izdevumiem par izglītību un ārstnieciskajiem pakalpojumiem"" anotācijā ir norādīts, ka, vērtējot noteikumu Nr.336 1.1.apakšpunkta kopējo tvērumu, tā mērķis ir maksātāja attaisnotajos izdevumos iekļaut tikai tādus maksātāja izdevumus (ņemot vērā noteiktos nosacījumus) par izglītību, kas ir saistīti ar augstākās izglītības, ar profesionālās izglītības, ar specialitātes iegūšanas, ar profesionālās sagatavotības līmeņa paaugstināšanas un ar interešu izglītības programmu apgūšanu. Vienlaikus normatīvais regulējums attiecībā uz nodokļa maksātāja attaisnotajiem izdevumiem ir vērtējams un skatāms kopsakarā ar citiem spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem, kas regulē izglītības iegūšanas jomu Latvijā (*https://tapportals.mk.gov.lv/annotation/d371a1bb-5929-4c57-bf52-af4d8c41d3af#*).

[8] Arī pati pieteicēja pieteikumā ir norādījusi, ka viņas apgūtie kursi uzskatāmi par neformālo izglītību Izglītības likuma izpratnē. Apgabaltiesa tam piekrīt. Tomēr vienlaikus tas nozīmē, ka ir ņemami vērā nosacījumi, kas izglītības jomas normatīvajos aktos noteikti neformālās izglītības pakalpojumu sniegšanai.

Kā pareizi norādīts pirmās instances tiesas sprieduma 13.punktā (atreferēts šā sprieduma 3.5.punktā), saskaņā ar izglītības jomu reglamentējošajām tiesību normām izšķir formālo izglītību, kuru var sniegt tikai Izglītības iestāžu reģistrā reģistrēta persona, un neformālo izglītību, kuru var sniegt arī Izglītības iestāžu reģistrā nereģistrēta persona, ja tā ir saņēmusi pašvaldības atļauju neformālās izglītības programmas īstenošanai.

Minētajā sprieduma punktā pamatoti konstatēts, ka SIA „ITGuru Software Development" 2022.gadā nebija reģistrēta Izglītības iestāžu reģistrā un tai nebija izsniegta pašvaldības atļauja neformālās izglītības programmas

īstenošanai.

Uz tā pamata minētajā pirmās instances tiesas sprieduma punktā pamatoti secināts, ka SIA „ITGuru Software Development” 2022.gadā nebija tiesīga īstenot tādu neformālās izglītības programmu, kuras izdevumi būtu atzīstami par attaisnotajiem izdevumiem likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli” 10.panta pirmās daļas 2.punkta izpratnē.

Apgabaltiesa saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 307.panta ceturto daļu pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma 13.punktā ietvertajam pamatojumam un atzīst, ka SIA „ITGuru Software Development” reģistrācijas Izglītības iestāžu reģistrā un pašvaldības atļaujas neformālās izglītības programmas īstenošanai neesība 2022.gadā pati par sevi ir šķērslis iekļaut pieteicējas maksājumu 450 *euro* minētajai komercsabiedrībai par programmatūras/informācijas sistēmu testēšanas iemaņu apguvi pieteicējas 2022.gada attaisnotajos izdevumos.

Tā kā maksājums par neformālo izglītību nav veikts reģistrētai vai pašvaldības licencētai izglītības iestādei, tas nevar tikt iekļauts attaisnotajos izdevumos ne atbilstoši noteikumu Nr.336 1.1.2., ne 1.1.3.apakšpunktam, jo viss 1.1.apakšpunkts kopumā kā likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli” 10.panta pirmās daļas 2.punkta konkretizācija ir interpretējams kopsakarā ar izglītības jomas normatīvajiem aktiem. Tā kā tiesību normas interpretējamas sistēmiski, nav piešķirama nozīme pieteicējas argumentam, ka pašā noteikumu Nr.336 1.1.2. un 1.1.3.apakšpunktā nav norādītas prasības mācību sniedzējam.

Turklāt secinājumu, ka pieteicējas maksājums minētajai komercsabiedrībai nav iekļaujams attaisnotajos izdevumos, nevar ietekmēt tas, vai pieteicēja ir pretendējusi uz amatu, kurā ir nepieciešamas apgūtās programmatūras/informācijas sistēmu testēšanas iemaņas, vai tas, vai iegūtās iemaņas ir nepieciešamas pieteicējas esošajā darbā, jo jebkurā gadījumā maksājums nav veikts tādam pakalpojumu sniedzējam, kurš būtu bijis tiesīgs sniegt attiecīgu neformālās izglītības pakalpojumu.

[9] Mazliet citādi ir ar pieteicējas apgūtajām kaligrāfijas iemaņām. Nav strīda, ka biedrības „Vidzemes mākslas izglītības attīstības centrs” īstenotajai kaligrāfijas programmai 2022.gadā bija izsniegta Valmieras novada pašvaldības licence pieaugušo neformālās izglītības īstenošanai.

Taču nav konstatējams, ka pieteicēja apgūtās kaligrāfijas iemaņas būtu bijušas noderīgas pieteicējas 2022.gada darbā (dienesta galvenā nodokļu inspektore) vai pēc tam 2023.gadā iegūtajā darbā (Latvijas Bankas finanšu tirgus analītiķe). Pieteicēja vienīgi vispārīgi norādījusi, ka, iespējams, nākotnē izmantos iegūtās kaligrāfijas iemaņas kā pašnodarbinātā. Lai gan šāda pieteicējas iecere ir vērtējama atzinīgi, tomēr ar to nepietiek, lai kaligrāfijas kursu maksu iekļautu attaisnotajos izdevumos atbilstoši noteikumu Nr.336 1.1.2. vai 1.1.3.apakšpunktam.

Pirmās instances tiesa pamatoti atsaukusies uz Senāta 2014.gada 19.septembra sprieduma lietā Nr.SKA-521/2014, A420800410, 5.punktu, kurā atzīts, ka piešķirama nozīme tam, vai apmācība bijusi nepieciešama vai nu jau esošā profesijā, arodā vai amatā, vai arī iegūtās iemaņas nepieciešamas pēc tam iegūtā amatā, vai arī tās būtu bijušas nepieciešamas darbā, uz kuru persona pretendējusi.

Minētā atziņa izteikta lietā, kurā persona vēlējās iekļaut attaisnotajos izdevumos maksu par sava dēla mācībām autoskolā. Senāts norādīja, ka vieglā automobiļa vadīšanas prasme bieži tiek apgūta ar mērķi uzlabot pārvietošanās iespējas (proti, privātiem mērķiem), nevis sniegt šādus pakalpojumus citiem vai izmantot šīs iemaņas darba pienākumu pildīšanā (*sprieduma 6.punkts*). Lai pārliecinātos, vai konkrētajā gadījumā ir pamats izdevumus atzīt par attaisnotajiem izdevumiem kā saistītus ar profesionālo darbību, Senāts atzina par nepieciešamu pārbaudīt personas apgalvoto, ka viņas dēls strādā darbā, kurā nepieciešama autovadītāja apliecība (*sprieduma 7.punkts*). Tā kā apgabaltiesa to nebija pārbaudījusi, Senāts atcēla apgabaltiesas spriedumu un nosūtīja lietu jaunai izskatīšanai.

Izskatījusi minēto lietu no jauna, Administratīvā apgabaltiesa 2014.gada 19.decembra sprieduma minētajā lietā (*spriedums stājies spēkā*) 14.punktā, pirmkārt, nekonstatēja, ka personas dēla iegūtās auto vadīšanas iemaņas viņam būtu bijušas nepieciešamas jau esošā darbā. Otrkārt, nekonstatēja, ka šīs iemaņas būtu bijušas nepieciešamas darbā, uz kuru personas dēls ir pretendējis, jo personas paskaidrojumi šajā jautājumā bija pārāk vispārīgi un nekonkrēti. Treškārt, nekonstatēja, ka izdevumi par auto vadīšanas iemaņu iegūšanu ir saistīti ar pēc tam iegūtu amatu. Tāpēc apgabaltiesa noraidīja pieteikumu minētajā lietā.

Tādējādi no tiesu prakses salīdzināmā lietā izriet, ka, lai izglītības izdevumus, kas nav noteikumu Nr.336 1.1.1.apakšpunkta tvērumā ietilpstoši formālās izglītības izdevumi, atzītu par attaisnotajiem izdevumiem saskaņā ar noteikumu Nr.336 1.1.2. vai 1.1.3.apakšpunktu, jākonstatē skaidra un konkrēta to nepieciešamība esošajā vai vēlāk iegūtajā darbā, vai vismaz skaidri un konkrēti pierādījumi, ka persona ir pretendējusi uz darbu, kurā attiecīgās prasmes ir nepieciešamas.

Pieteicējas gadījumā attiecībā uz kaligrāfijas kursiem neviena no šīm prasībām neizpildās, jo ir tikai nekonkrēta un vispārīga, iespējamības formā izteikta pieteicējas iecere nākotnē piedāvāt kaligrāfijas pakalpojumus kā pašnodarbinātajai.

Līdz ar to nav pamata atzīt par attaisnotajiem izdevumiem arī pieteicējas samaksātos 150 *euro* biedrībai „Vidzemes mākslas izglītības attīstības centrs” par kaligrāfijas iemaņu apguvi.

[10] Tā kā strīdus maksājumi nav iekļaujami attaisnotajos izdevumos, pieteicējai sakarā ar tiem neveidojas iedzīvotāju ienākuma nodokļa pārmaksa 85,89 *euro* un pieteikums par tās atmaksu ir noraidāms.

Apgabaltiesa uzskata, ka pirmās instances tiesas spriedums ir tiesisks, bet pieteicējas iebildumi pret to nav pamatoti. Šā sprieduma 8. un 9.punktā apgabaltiesa ir nošķīrusi pamatojumu pieteicējas maksājumu attiecīgi SIA „ITGuru Software Development” un „Vidzemes mākslas izglītības attīstības centrs” neiekļaušanai attaisnotajos izdevumos, tādējādi vajadzētu būt novērstai apelācijas sūdzībā paustajai pieteicējas neskaidrībai par to, kas tieši ir pamats maksājumu neatzīšanai par attaisnotajiem izdevumiem.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307. un 309.pantu, 329.panta pirmo daļu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda

noraidīt /Persona D/ pieteikumu par pienākuma uzlikšanu Valsts ieņēmumu dienestam atmaksāt iedzīvotāju ienākuma nodokļa pārmaksu 85,89 *euro*.

Spriedumu var pārsūdzēt Senāta Administratīvo lietu departamentā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesnesis Tiesnese Tiesnese

A.Dreimanis I.Freimane U.Mihailova